

အခန်း (၁)

ခြံတံခါးဝသို့ ဗင်အမျိုးအစားတက္ကစီကားလေး
မှာဖြေးညှင်းစွာအရှိန်သပ်၍ ရပ်လိုက်သည်။

နောက်ခန်း ဘယ်တက်တံခါးပေါက်မှာ ကားရပ်
ပြီးသည်နှင့်ပွင့်လာပြီး၊ ခွာထပ်ကြိုးသိုင်းဒေါက်မြင့်ဘိနပ်
အနက်ရောင်လေးတစ်ဖက်မှာ နို့နှစ်ရောင်ခြေသလုံး
ဝင်းဝင်းလေး၏ သယ်ဆောင်မှုကြောင့် အိဖောင်းကာ
နို့နှစ်ရောင်သန်းပြီး စင်ကြယ်သောခြေဖမိုးလေးနှင့်အတူ
လမ်းမပေါ်သို့ ကျရောက်ထိတွေ့လာ၏။ အဲဒီနောက်
ထမီစကပ်အနက်ရောင်လေးနှင့်အတူ နောက်ထပ် နို့နှစ်
ရောင်ခြေတဖက်မှာလည်း လမ်းမပေါ်သို့ ကျရောက်လာ
ပြီး ကားအတွင်းမှ ကောင်မလေး တစ်ယောက် ထွက်
လာကာ ကားတံခါးကိုနောက်ပြန်ပိတ်၍ နို့နှစ်လေးရပ်
နေ၏။

ကားပေါ်မှ နောက်ထပ်ဆင်းလာမည့်သူကို
စောင့်နေပုံရ၏။

အနက်ရောင်ရွှေဘေးခွဲ ထမီစကပ်လေးနှင့်

လိုက်ဖက်ညီစွာ ပန်းနုရောင်ခါးတင် လက်တို့အင်းကျီ
လေးကိုဝတ်ထား၏။ ဆံပင်မှာ ခါးဆစ်မရောက်တ
ရောက်ဖြစ်ပြီး အောက်ဖက်တွင်တော့ သေးကျင်သော
ခါးနှင့်လုံးဝင်းပြည့်ကားသော တင်ပါးလုံးလုံးကြီးများ
ဆင်နွှာမောင်းသဖွယ် ပြည့်တင်းဖြောင့်စင်းသော ပေါင်
တံကြီးများကို အနက်ရောင်ထမီစကပ်လေးက အနိုင်
နိုင်စည်းကာထားရ၏။

ချပ်ရပ်သောဝမ်းဗိုက်၏အပေါ်တွင် ဝတ်ထား
သောအင်းကျီလေးအောက်မှ ရုန်းထွက်တော့မယောင်
ရင်သားနှစ်ဖွာက သူမ၏အလှတရားများကို အားဖြည့်
ပေါ်လွင်စေပါသည်။

ဝတ်ထားသောအဝတ်အစားများက သပ်ရပ်
ချပ်ရပ်စွာ အချိုးကျကျရှိလှ၍ ကိုယ်လုံးအလှကို ပေါ်လွင်
စေ၏။ အချိုးအစားက ၃၄၊ ၂၂၊ ၃၆။ အချိုးအစားထဲက
ဖြစ်၏။

နို့နှစ်ရောင်အသားလေးများ ဝင်းမွတ်နေသော
အကြောစိမ်းစိမ်းလေးများပေါ်လွင်နေသည့် လည်တိုင်
ကျော့ကျော့လေးပေါ်တွင် ငွေရောင်ဆွဲကြိုးသေးသေး
တိုတိုလေးကို လော့ကက်သီးတပ်မထားဘဲ ဆွဲထား၏။

နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလုံးလုံးလေးများပေါ်တွင် ပန်းဆီ
ရောင်နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးဆိုးထား၍ မက်မောထွယ်ဖူးကြွ
နေ၏။

အပြားကြီးအဖျားရှူး၍ မဲနက်ထူထဲသော မျက်
လုံးများအောက်မှ မျက်တောင်ကျော့ကြီးများမှ မျက်ဆံ
ကြီးကြီးဖြင့် ခိုဝှေ့နန်းလက်နေသော သင်္ဃန်းမျက်လုံးများ
ကို ပုတ်ခတ်နေ၏။

ဖြောင်စင်း၍ ပေါ်လွင်လှသောနှုတ်ခမ်းလေးက
မျက်နှာလေး၏အလှကို ပေါ်ပိုင်စေပါသည်။

စလင်းဘက်လွယ်ထားသော လက်လေးဖြင့် န
ဖူးကျဉ်းကျဉ်းလေးပေါ်မှ ဆံစလေးများကို နွေးထွေးစွာ
အသာသပ်၍ တင်လိုက်၏။

နုဖတ်၍ အပြစ်ကင်းစင်သော မျက်နှာနုနုလေး
နှင့် အလွန်ဆုံးရှိလှမှ သူမအသက်မှာ (၂၀)ဘက်ပိုမည်
မထင်။ အရပ်အမောင်းကတော့ အနဲဆုံး(၅)ပေ(၅)လက်
မတော့ရှိမည်။

စပို့ရှပ်အဖြူရောင် မြင်းချေးရောင်ဘောင်းဘီ
ရှည်နှင့်အသားလတ်လတ်၊ ရင်အုပ်ကျယ်ကျယ် လူလုံး
တောင့်တောင့်နှင့် အရပ်(၅)ပေ ၉၅)လက်မလောက်ရှိ

သည့် အသက် (၄၂)နှစ်အရွယ် အမျိုးသားတစ်ဦးက ကား၏ရှေ့ခန်းတဖက်ပေါက်မှ ထွက်လာကာ တက္ကစီ ကားလေးကိုတွေ့ပတ်၍ လျှောက်လှမ်းလာ၏။ ပေါင် တံရှည်ရှည်တုတ်တုတ်ကြီးများမှာ တောင်းဘီရှည်ပေါ် မှပင် သိသာမြင်သာပြီး သွက်လတ်ဖြတ်လပ်စွာ လျှောက် လှမ်းလာပုံမှာ ကျန်းမာသန်စွမ်းမှုရှိလှ၍ တက် ကြွရှင်လန်းနေ၏။

“လာလေ . . . လဲရည် ခြံထဲဝင်မယ်လေ”
“ဟုတ်ကဲ့ . . .”

ပထမဆုံး ခြေလှမ်းစ၍ လှမ်းစဉ်မှာပင် တက္ကစီ ကားလေးမှာ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်၏။ သူတို့ နှစ်ဦးကို ခြံတခြံ၏ အပေါက်ဝတွင် ချထားပို့ဆောင် ယေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

လှုပ်လီလှုပ်လဲဖြင့် ညင်သာစွာ လျှောက်လှမ်း နေစဉ်မှာပင် သူမ၏ ကြီးမားတင်းကားသော တင်ပါး လုံးလုံးကြီးများမှာ ထမီစကပ်လေး၏ တင်းကြပ်စွာ စည်း နှောင်ထားမှုအောက်မှာပင် တုံခါလှုပ်ရမ်းနေ၏။

အတူပါလာသူအမျိုးသားမှာ သူမ၏ဘေးမှ ရင် တောင်တန်းလိုက်ပါလာသော်လည်း မသိမသာ ခြေတ

လှမ်း၏ တစ်ဝက်မျှနောက်ချန်၍ သူမ၏နောက်ပိုင်း အ လှကို ကြည့်ကာ လျှောက်လှမ်းလာ၏။

တစ်ထပ်တိုက်ကလေး၏ တံခါးဝသို့ ရောက် လျှင် အမျိုးသားက တံခါးကို သော့ဖွင့်၍ တံခါးဝသို့ ဝင်လိုက်ပြီး မတ်တပ်ရပ်လျက်က သမင်လည်ပြန် လှည့်၍

“ဝင်လေ . . . လဲရည် ဒါကိုယ်ပိတ်ရက်တွေမှာ အနားယူတဲ့ အိမ်ဘဲ . . .”

သံဘာဂျာတံခါးကို တယောက်စာ သာသာ လေးဖွင့်ထားသော အပေါက်မှ သူမဝင်လိုက်၏။ တံခါး ဝတွင်ရပ်နေသော အမျိုးသား၏ ပေါင်တံကြီးများကို သူမ၏ အိစက်လုံးဝန်းသော တင်ပါးကြီးများက ပွတ် တိုက်သွား၏။ အဲဒီနောက် မတ်တပ်ရပ်ရာမှ တုန်း၍ ဘီနပ်ကြီးသိုင်းလေးကို ဖြည့်နေ၏။ မတ်တပ်ရပ်လျက် ကျန်းလိုက်သည်ဖြစ်၍ ကြီးမားလုံးဝန်းသော တင်ပါး လုံးကြီးများမှာ ပိုမိုတစ်ရစ်ဖုထစ်ပြန်ကားနေ၏။ နောက် တွင်ကျန်ရစ်သော အမျိုးသားနှင့်ဆိုလျှင် တင်ပါးကြီး များမှာ တထွာခန့်ပင် မကွာဝေးတော့ . . .။

အမျိုးသားက နောက်မှကြည့်ကာ မွန်းကြပ်ဆူ

ဝေလာပုံရ၏။ တိတ်တခိုးသက်ပြင်းတချက်ချပြီးတံတွေး
တချက်မျိုချကာ အမျိုးသမီးပြန်၍ မတ်တပ်မရပ်သေးမီ
မှာပင် သူမအား ဖြတ်ကျော်လျက် အိမ်တွင်းသို့ လှမ်း
ဝင်လိုက်၏။ တင်ပါးလုံးလုံးကြီးအား မာတင်းနေသော
အရာတစ်ခုက ပွတ်ဆွဲသွားခဲ့သလိုပင်။

ဧည့်ခန်းအတွင်းတွင် ဆိုဖါဆက်တီများရှိနေပြီး
တီဗွီ၊ ရေခဲသေတ္တာနှင့် ဧည့်ခန်းပစ္စည်းများ အစုံအလင်
ရှိနေ၏။ ဆက်တီထိုင်ခုံတစ်လုံးပေါ်သို့ သူမက ဝင်ထိုင်
လိုက်၏။

“လဲ့ရည် . . ခဏထိုင်ဦးနော် . . လိမ်မော်
ရည်သွားယူပေးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . လဲ့ရည်လဲ ခေါင်းထဲမှာ မူးနေ
တာနဲ့အနော်ဘဲ . . ”

“ဘီယာသောက်တာများသွားလို့နေမှာပေါ့”

“ခါတိုင်း သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ သောက်ဖူးတာဘဲ
ဒီလောက်မမူးပါဘူး”

“ကဲပါ လိမ်မော်ရည်သောက်လိုက်ရင် သက်
သာသွားမှာပါ”

ရေခဲသေတ္တာကိုဖွင့်၍ လိမ်မော်ရည်ပုလင်းကို

ထုတ်ယူပြီး အဖုံးဖွင့်လျှက် ဖန်ခွက်တစ်ခွက်နှင့်အတူ
သူမရှေ့ရှိ ဆက်တီစားပွဲပေါ်သို့ ချပေး၏။

“လိမ်မော်ရည်သောက်ရင်းနဲ့ လဲ့ရည်နားလိုက်
ဦး အိုက်စပ်စပ်ရှိတာနဲ့ ကိုယ်ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“လဲ့ရည်ကလဲ ဆရာ . . ဆရာနဲ့ဘဲခေါ်နေတယ်”

“ဆရာလိုပမခေါ်ရင် ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲ”

“လဲ့ရည် ကြိုက်သလိုခေါ်”

“အော်သိပြီ . . ဆရာနမယ်ဦးသက်ပိုင်စိုး”

ဆိုတော့ ဦးစိုးလို့ခေါ်မယ်နော် . . ”

“လဲ့ရည်သဘောပါက ဦး” လို့ခေါ်လဲရပါတယ်
ကဲကိုယ်ရေချိုးလိုက်ဦးမယ် ပြီးမှ အေးအေးဆေးဆေး
ကေးပြောကြတာပေါ့။ ဒီမှာလဲ့ရည် လွတ်လွတ်လပ်
လပ်နေလို့ရပါတယ်။”

ပြောပြောဆိုဆို ဦးစိုးက အိမ်နောက်ဖက်ကို
ဝင်သွားပါတယ်။

တကယ်တော့ ဦးသက်ပိုင်စိုးဆို တာက
(. . .) ကုမ္ပဏီက မန်နေဂျာကြီးပါ။ ကျွန်မအလုပ်
သွားလျှောက်ရင်း သိခဲ့တာပါ။ အလုပ်လျှောက်လွှာကို

သူ့ဆီတိုက်ရိုက်ဝင်ပြီး တင်တော့ တွေ့ခဲ့ရတာပါ။ ဖော်
ရွှေပြီး သဘောကောင်းပါတယ်။ ကျမကလည်း မန်နေ
ဂျာကြီးကို ရင်းနှီးရအောင် အစွမ်းကုန်ခင်မင်ဖော်ရွှေ
ရင်းနှီးစွာ ပြောဆိုဆက်ဆံခဲ့ပါတယ်။

ဒီနေ့လည်း အလုပ်ကိစ္စ ဆွေးနွေးဖို့ရှိတဲ့အတွက်
သူ့ဆီလာခဲ့ဖို့ ကျမကိုဖုန်းနဲ့ သူ့ကိုယ်တိုင်ချိန်းပါတယ်။
သူ့ဆီတင်ထားခဲ့တဲ့ အလုပ်လျှောက်လွှာထဲမှာ ကျွန်မ
ကိုဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ပါတယ်လေ။

သူ့ချိန်းထားတဲ့ စားသောက်ဆိုင်ရောက်တော့
သူ့ကကြိုပြီးရောက်နှင့်နေပါပြီ။ နံနက်စာ ထမင်းကျွေး
ပါတယ်။ သူကတော့ အားလပ်ရက်ဆို ဘီယာသောက်
တတ်ကြောင်းပြောပြီး ကျွန်မကိုလည်း သောက်တတ်
ရင်သောက်ချင်ရင် သောက်ဖို့ပြောပါတယ်။ ကျမလည်း
သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အရင်ကသောက်ခဲ့ဖူးတာက တ
ကြောင်း မန်နေဂျာကြီး မပြိုင်စေချင်တာကတကြောင်း
တို့ကြောင့် ဘီယာသောက်လိုက်ရပါတယ်။

စားရင်းသောက်ရင်းနဲ့ ဦးစိုးက ရင်းရင်းနှီးနှီး ဖော်
ဖော်ရွှေရွှေ ကြင်နာစွာပြုမူပြောဆိုမှုတွေကြောင့် ဦးစိုးကို
ခင်မင်လာခဲ့ရပါတယ်။

ဦးစိုးက ကိုယ်တော့ အပြင်းနဲ့နဲ့ရောမဖြစ်
မယ်တူတယ်”လို့ ပြောရင်း စိစက်မှာလိုက်သံ ကြားရ
ပါတယ်။ ကျမကိုလည်း သူ့ကိုယ်တိုင်ဘီယာများ ထည့်
ထည့်ပေးပါတယ်။ အစားအစာတွေကလည်း အလျှံပယ်
ပါတဲ့။ ကျမတောင်အားနာလာခဲ့ရပါတယ်။

စားသောက်ပြီးတော့ ဦးစိုးက အားလပ်ရက်မှာ
သူ့အနားယူတဲ့ခြံနဲ့တိုက်ရိုက်ကြောင်း ခြံထဲမှာလည်း ပန်းမိုး
စုံရိုက်ထားပြီး သာယာကြောင်းနဲ့ အဲဒီကိုသွားပြီး အေး
အေးဆေးဆေးအနားယူရင်း စကားပြောကြတာပေါ့ဆို
၍ ဦးစိုးခေါ်ရာ ဒီနေရာသို့ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ
တယ်။

ခါတိုင်းဘီယာသောက်ရင် အခုလောက် မမူး
ပါဘူး။ အခုမူးတဲ့အပြင် တကိုယ်လုံးရှိအကြောအချင်
ကလေးကသားများက ရှိန်းဖိန်း၍နေပါတယ်။

လိမ်မော်ရည်ကို ဖန်ခွက်အပြည့်ထည့်ပြီး
ဟဝက်လောက်ကို တတိုက်ထဲသောက်လိုက်ပါတယ်။

ဒီနောက်ကျမလည်း ဆီးသွားချင်သလိုလို
ရှိတာ နဲ့ အိမ်နောက်ဖက်ကို ဝင်လာခဲ့ပါတယ်။ မီးဖိုခန်း
နဲ့တဆက်ထဲမှာ အိမ်သာကိုဖွင့်လျှက်သားတွေတာနဲ့

ဝင်လိုက်ပါတယ်။

အိမ်သာကပြန်ထွက်လိုက်တော့ အိမ်သာခန်းနဲ့ကပ်ရက် တဖက်အခန်းက တံခါးက ခပ်ဟဟလေး ဖြစ်နေတာကြောင့် မိန်းမသားပီပီစပ်စုချင်တဲ့စိတ်ကလေးနဲ့ အထဲကိုချောင်းကြည့်လိုက်မိပါတယ်။

အထဲမှာဦးစိုးတစ်ယောက် တစ်ကိုယ်လုံးဆပ်ပြာတိုက်ထားပြီး ဆပ်ပြာမြုပ်တွေကြားက တောင့်တင်း၍ ကြွက်သားများ ဖုထစ်နေသော လက်မောင်း လက်ဖျံရင်အုပ်များနဲ့ ပေါင်လုံးကြီးတွေက ကြီးမားတောင့်တင်းပြီးကြွက်သားများဘေးမှာ အမြောင်းထနေတာတွေကို အသဲယားစဖွယ်တွေ့ရပါတယ်။

ဒီထက်ဆိုးတာကတော့ ဦးစိုးဟာ သူ့ရဲ့ဘွားဘက်တော်ကြီးကို ထက်အောက်စုံဆန် ပွတ်သပ်၍ ဆပ်ပြာတိုက်နေပါတယ်။ သူ့ဟာကြီးက နဲ့နဲ့နော့နော့ဟာကြီးမဟုတ်ပါဘူးရှင်။ အရှည် (၇)လက်မနဲ့ လုံးပတ် (၄)လက်မလောက်ရှိမှာပါ။ တံခါးပေါက်ဖက်ကို တစ်စောင်းပေးထားတာကြောင့် ကျွန်မကို မမြင်ရပါဘူး။

သူ့ရပ်နေတဲ့နေရာနဲ့ဆိုရင် ကျွန်မနဲ့ (၃)ပေ (၄)ပေလောက်ဘဲကွာမှာပါ။ တံခါးက ဟရုံလေးဆိုတော့

တော်ကားဘာပေါ့။ ကျမကြည့်နေစဉ်မှာဘဲ သူ့ပစ္စည်းကြီးက တင်ပို့ပေးပေးပြီးဖြစ်လာတာ တွေ့ရတာနဲ့အမျှ ကျွန်မဟာလည်း အာဒေါင်တွေခြောက်လာပြီး ကျွန်မရဲ့အောက်ကရှေ့သက်ပစ္စည်းလေးထဲက စစ်ကနဲ စစ်ကနဲကပ်ချက် နှစ်ချက်ဖြစ်လာပါတယ်။

ဒီအချိန်မှာဘဲ ဦးစိုးက ရေပန်းဖွင့်လိုက်တာကြောင့် ကျမလည်း ခြေကိုဖွန်းပြီးညှော်ခန်းဖက်ကို ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မဘဝတသက်တာမှာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ပထမဦးဆုံး ပီပီပြင်ပြင်မြင်တွေ့ရခြင်းပါ။

သွေးသားကြောင့်ဘဲလား၊ သောက်ထားတဲ့ အရက်ရှိန်ကြောင့်ဘဲလားမသိပါ။ အမျိုးအမည်မသိတဲ့ ဝေဒနာတရပ်ကိုခံစားရင်း ရင်ခုံမောဟိုက်စွာနဲ့ နှည့်ခန်းရှိနှစ်ယောက်ထိုင် ဆိုဖါဆက်တီထိုင်ခုံပေါ်သို့ လဲလျောင်းလျှက် မျက်လုံးလေးမှိတ်ထားမိလိုက်ပါတော့တယ်။

မျက်လုံးမှိတ်ထားပေမဲ့လည်း ဦးစိုးရဲ့လီးကြီးကို ကျမ တစ်လည်လည်မြင်ယောင်နေမိပါတယ်။

မူးတာကပျောက်မသွားပါ။ ကျမမသိအောင်

ဘီယာလဲ ဝိစကီများထည့်ထားလေသလားမသိပါ။ အလုပ်ရချင်ဇောနဲ့သာ ချိန်းတဲ့ဆီလာခဲ့ချပြီး တွေ့တော့လဲ ဖေါ်ဖေါ်ရွှေရွှေနဲ့ ခင်မင်နှစ်လိုဘွယ်ရှိတာကြောင့်နဲ့ မန်နေဂျာကြီး တယောက်လုံးက လိုလိုချင်ချင် ဆက်ဆံနေတာရယ်တို့ကြောင့် ဒီအထိလိုက်ခဲ့ရတာပါ။

တက္ကစီနဲ့ခေါ်လာကတဲက ကျမစဉ်းစားမိခဲ့ဖို့ ကောင်းပါတယ်။ အခုတော့ မြင်ခဲ့ရတဲ့ မြင်ကွင်းနဲ့ သောက်ထားတဲ့ အရက်ရှိန်တို့ကြောင့် နေမထိထိုင်မသာ ရင်မောစွာနဲ့ ခံစားနေရသလို အရက်ရှိန်ကြောင့်လည်း ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနှေးကွေးလျှက် ခိုဝေထုံထိုင်လျှက် ရှိသော ကျွန်မသည် မိမိဘာသာ ထ၍ပြန်ရန်ရော ဖြစ်နိုင်ပါဦးမလားရှင်။

“လဲ့ရည်သိပ်ဖူးနေရင် အခန်းထဲမှာဝင်အိပ်လေ ကိုယ်ပို့ပေးမယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုဦးစိုးက ဗြန်းကနဲ ပွေ့လိုက်ကာ ကျမကို အိပ်ခန်းရှိရာသို့ သယ်ဆောင်သွားပါတယ်။

အိပ်ခန်းထဲရောက်တော့ ကုတင်ပေါ်ကို အသာအယာတင်လိုက်ပါတယ်။

ဒို့နောက်တော့

ဦးစိုးက လဲ့ရည်၏ပါးပြင်နှစ်ဖက်ကို တရွိုက်မက်မက်နမ်းလိုက်ပါတယ်။

ပြီးတော့ လဲ့ရည်ရဲ့နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးငုံငုံလေးကို ဖိကပ်ကာခပ်မြင်းမြင်းစုတ်ယူ၍ လျှာထိုးသွင်းကာ လဲ့ရည်၏နှုတ်ခမ်းနဲ့လျှာများကို ပွတ်သပ်စုပ်နမ်းနေပါတယ်။

ဦးစိုးရဲ့နမ်းစုပ်မှုအောက်မှာ လဲ့ရည်လေးတစ်ယောက် စိတ်တွေဝယက်ထလှုပ်ရှားလာပြီ။ အားကျမခံ ဦးစိုးကို သိုင်းဖက်ကာ ပြန်လှန်၍ နမ်းရှိုက်လိုက်ပါတယ်။

ဦးစိုးက နှုတ်ခမ်းတွေကို မလွတ်တမ်းဝှဲခဲထားရာကလဲ့ရည်၏ ရင်နှစ်မွှာမို့မို့ကို ဆုတ်နယ်လိုက်ပါသည်။ အင်းကျီပေါ်မှ ကိုင်တွယ်ရတာပင် လုံးဝန်းပြည့်ဖြိုးနူးညံ့သည်မို့ အားပါးတရ ဆုတ်နယ်ပြန်ပါတော့သည်။

ပြီးတော့လက်များက ခါးသွယ်သွယ်ကိုရစ်ပတ်၍ ဖြူဝင်းသောစိုက်သားဖွေးဖွေးကို လက်ထိုးသွင်းပြီး ပွတ်သတ်လေရာ လဲ့ရည်လေးခမျာ မနေနိုင်တော့ပါ။

ပြီး ခါးနောက်မှပြည့်ဖြိုးသော ပေါင်တံကြီးတွေကိုထမီစကပ်ပေါ်မှ ဆုတ်နယ်ရင်း စကပ်အခွဲထဲသို့ လက်ထိုးသွင်းကာ လဲ့ရည်၏ တင်သားတုံတုံခဲခဲကြီးများကို

အားပါးတရ ဖျစ်ညစ်ပေးပြန်ပါတယ်။

လဲ့ရည်ခမျာ ဦးစိုး၏ ရင်ခွင်အောက်မှာ အငြိမ်မနေဘဲ လူးလွန်ကော့ပြန်စပြုလာပါတော့သည်။

“ဦးစိုးရယ် တော်ပါတော့ . . ဘာတွေလုပ်နေတာလဲလို့ . . ”

မူတူတူ၊ စူတူတူ၊ ညှုတူတူလေးပြောလိုက်တော့ ဦးသက်ပိုင်စိုး စိတ်ထဲပိုမိုထကြွလာပါသည်။

“လဲ့ရည်ရယ် . . သိပ်ချစ်တယ်ကွာ . . အားမရတော့ဘူး”

“အို . . ဘာအားမရတာလဲ . . ဦးစိုးသိပ်ဆိုးတာပဲကွာ ဒါထက်ဘာများပိုချင်တာလဲ”

ပြောပြောဆိုဆိုကြယ်သီးတွေ ဖြုတ်ချလိုက်တဲ့ အခါ နို့နှစ်ရောင်ဝါဝင်းနုဖွေးတဲ့ ရင်သားလေးပေါ်က ဘရာဇီယာကို ရှုန်းကန်ထွက်နေတဲ့ လဲ့ရည်ဝင်း၏ ရင်သားနှစ်ဖွား . . ။

ဦးစိုးက အဝမ်းမရ ငုံ့ပြီး နို့နှစ်ဖွားကို နမ်းတယ်လေ။ စိတ်တွေလှုပ်ရှားလွန်းတော့ ဘရာဇီယာကို ဆွဲဖြုတ်တယ်။ ချိတ်တွေပြုတ်ကုန်တော့ ရင်သားလုံးလုံး ဝန်းဝန်းကြီးတွေပေါ်လာပါတယ်။ အလယ်ဗဟိုမှာတော့

အပျိုမို့ ခြပ်ဝင်နေတဲ့ နို့သီးခေါင်းနီညိုညိုလေးတွေ။

လက်များက လုံးဝန်းသော နို့သီးများကို ဖိဆွဲကစားရင်း ငုံ့ပြီးစို့လိုက်ပြန်တော့၊ တွန့်ကနဲ လှုပ်ရှားသွားသော လဲ့ရည်ခမျာ တဖိန်းဖိန်း တရှိုန်းရှိုန်းဖြစ်လာပါသည်။

“ဦးရယ် . . ယားတယ်ကွာ”

ဒီအချိန်တွင် ဦးစိုးက နို့သီးလေးတွေကို စို့ရင်းက လျှာဖျားလေးနှင့် ယုယစွာ ဆွပေးလေတော့ နို့သီးလေးများမှာ ထောင်တက်လာတော့၏။

ဦးစိုး၏ လက်များက ထမိစကပ်လေးကို ချိတ်ဖြုတ်ကာ အသာဆွဲချွတ်လိုက်တော့သည်။

ဖြူဝင်းသော ပေါင်တန်သွယ်သွယ်ကြီးများမှာ ပြည့်ဖြိုးတင်းမာနေ၏။ လက်များကထက်အောက် ဗုံဆန် ပွတ်ပေးပြီးပေါင်တွင်းသားလေးများပေါ်ကိုလည်း ပွတ်သပ်ပေးနေတော့ လဲ့ရည်မှာ ပို၍ရမက်သွေးဆူဝေလာလေပြီ။

လဲ့ရည်ကဖင်ကြွအပေးမှာ ထမိစကပ်ကို ကွင်းလုံးဆွဲချွတ်လိုက်ပါပြီ။ သိပ်ရှက်ပေမဲ့ ထူးကဲသော အတွေ့များက မျက်လုံးများ မှေးစင်းနေစေသည်။

ဦးစိုးက သွက်လက်စွာပေါင်တန်နှစ်ခုကြားကို လက်ဝါးဖြင့် အုပ်လိုက်ပါသည်။

ပင်တီလေးပေါ်မှ စမ်းရတာပင် အတွေ့ထူး၏။ အရည်တွေစို့စွဲပြီး ပင်တီလေးမှာ စိုအိနေပါပြီ အဖုတ် မိုမိုလေးကို လက်ဝါးဖြင့် ပင်တီပေါ်မှ ပွတ်ပေးမိပါသည်။

လဲရည်ဝင်းခမျာ စို့ပေးနေသော ဦးစိုး၏ နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုနှင့် ကလိပေးနေသော လျှာဖျားနုနုဒါက်ကြောင့် တုန်ရီကာ လူးလွန်နေလေပြီ။

ဦးစိုးက နို့စို့ခြင်းကို ရပ်လိုက်ကာ ပေါင်ထဲကြီးများနမ်းပြန်ပါပြီ။

“အို ဦးရယ် . . သူ့သိပ်ကဲတာပဲ”

ဟုတ်ပါရဲ့၊ ပေါင်တန်တုတ်တုတ်ကြီးတွေကို နမ်းလိုက်၊ နှုတ်ခမ်းဖြင့်ဖိဆွဲလိုက်နဲ့ မနေတတ်တော့ဘူး ဒါ့အပြင်ပင်တီကိုပါ ငုံ့နမ်းတယ်။ ပြီး ပင်တီကို ချွတ်တယ်လေ။

တင်းမာကားစွင့်သော တင်ပါးဆုံလုံးလုံးတစ်တစ်ကြီးကြောင့် အသဲအသန်ဖြစ်ပြီး ပင်တီလေးကျွတ်သွားပါရော။ ဖြူဖွေးမိုအိနေသော စောက်ပတ်မိုမိုကြီးမှာ အဆမတန်ဖောင်းကြွကာ အရည်တွေစို့စွဲနေပါ၏။

ဦးစိုး၏လက်များက စောက်ဖုတ်အကွဲထဲ မသိမသာထည့်လိုက်တော့ လဲရည်ခမျာ လက်တွေ့လှမ်းဖယ်ရှား၏။

ဦးစိုးလက်တွေက အဖုတ်ခေါင်းထဲ ပင်သွားရုံသာမဟုတ်၊ အထဲက စောက်ပတ်နံရံနုနုလေးကို မွှေဆွပေးပြန်တော့ စောက်ရည်ကြည်များ စိုလာပြီး လဲရည်ဝင်းခမျာ ပေါင်တံကြီးတွေ လိမ်လိုက်၊ ဖင်ဆုံကြီးတွေ မြောက်လိုက် ဖြစ်နေပါ၏။

စောက်စေ့နီနီ အသားတက်ကလေးကို ဖိကိုင်ညှစ်လိုက် ပွတ်လိုက်တော့ လဲရည်ခမျာ တကိုယ်လုံး ကျင်ကနဲဖြစ်သွားပါတယ်။ ကာမစိတ်တွေ အဆမတန် တက်လာပြီမို့ တဟင်းဟင်း ဖြစ်လာပါတယ်။

ဦးသက်ပိုင်စိုးမှာ စောက်ပတ်ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲ လက်နှင့်ဆွမွှေယင်းက ကာမဖိလင်တွေတက်လာလေပြီ။ မိမိပေါင်ကြားမှ တန်းမတ်လာတဲ့ လီးတန်ကြီးဟာ အဆမတန်ထွားကြိုင်းလာပြီး လီးထိပ်မှာလည်း အရည်တွေစိမ့်နေပြီဖြစ်၏။

ဦးစိုးလည်း အဝတ်အစားတွေကို ချွတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။

လဲရည်ကတော့ ရှက်တယ်ထင်ရဲ့ တဖက်
ခောင်းကာ အိပ်နေပါသည်။

လဲရည်ဝင်း၏ ခန္ဓာကိုယ်ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးကို
အားရပါးရ လှိုးရတော့မှာမို့ ဦးစိုးက ကုတင်ပေါ်မှာ
တဖက်လှည့်နေတဲ့ လဲရည်ကို လှမ်းဖက်လိုက်ပါတယ်။

လဲရည်ဝင်း၏ အိပ်ပြီး အဆမတန်ကားနေသော
တင်ပါးဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးကို ဦးစိုးက ဖိကိုင်ကာ ကပ်နမ်း
ရင်း လဲရည်ကို ပက်လက်လှန်လိုက်ပါတယ်။

“အို . . ဦး . . ဒါဘာလုပ်မလို့လဲဟင်”

ဦးစိုးကကြူဝင်း သွယ်စင်းသော လဲရည်၏ ပေါင်
ကန်ကြီးများကို ဆွဲကိုင် မထောင်လျက် ထိုင်လိုက်ရာ
လဲရည်မှာ လန့်နေပါ၏။

ဟုတ်ပါသည် လန့်မည်ဆိုက လန့်စရာပင်။
မြင်ရသည်က ဦးစိုး၏ လီးတန်ကြီးပင်။ အနံ့ဆုံး (၇)
လက်မခန့်ရှည်ပြီး လုံးပတ်(၄)လက်မကျော်ခန့်ရှိမည်ပင်။

ရေခိုးခန်းမှာ မြင်ရတုံးကဆပ်ပြာတွေနဲ့မို့ မသဲ
ကွဲခဲ့။ အခုမှသဲကွဲစွာ အသဲယားဖွယ်တွေ့ရသည်။ လီး
တန်ကြီးမှာ သံချောင်းကြီးသဖွယ်၊ အကြောများ အပြိုင်း
ပြိုင်းထလျက် တငေါက်ငေါက်ဖြစ်နေကာ အမွှေးအမျှင်

များက မဲနက်နေပြီး လီးတန်ထိပ်မှာလည်း နီနေသော
အသားနုများဖြင့် အရည်တွေ ခိုခိမ်နေ၏။

တင်းမာတိကားနေသော လဲရည်၏ မှီနှစ်လုံး
ကို ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး လဲရည်၏ ပေါင်ရင်းနားတွင် ဒူး
ထောက်ကာ ထိုင်လိုက်၏။

လဲရည်၏ဖြူဖွေးသော ပေါင်တန်ကွေးထွားကြီး
နစ်ချောင်း၏ အလယ်ဗဟိုမှာတော့ မျိုအိနေသော
ခောက်ပတ်ကြီးမှာ တင်းမာမို့မောက်လျက် အရည်များ
ဖြင့် ခွဲစိုနေကာ နီရဲသော အကွဲကြောင်းကလေးဖြင့် အ
သင့်ဖြစ်နေရာ ဦးစိုးက သူ၏လီးကြီးကို အဝမှာတော့
လျက် ခပ်ဖိဖိလေးသွင်းလိုက်၏။

မြစ် . . မြစ် . မြစ်

“အင့် . . အို . . ဦး . . နာတယ် . . ကျွတ်
. . ကျွတ် . . ”

မြစ်ကနဲ လီးတန်ကြီး၏ ခစ်ကြီးဝင်သွားသော်
လည်း အင့်ကနဲဖြစ်သွားသော လဲရည်မှာ နာသွားပါ
တော့၏။

ဦးစိုးကလည်း စောက်ပတ်ထဲသို့ ခစ်ဖျားမျှသာ
ဝင်သွားသော လီးတန်ကြီးကိုမသွင်းသေးဘဲ ရပ်ထား

လိုက်ပါတော့သည်။

“ဆော့ရဲ့ဘဲ သမီးရာ . . အစမို့ပါ . . နဲနဲ ပေါင်ကားထားဦး”

လဲရည်ဝင်းက ရှက်ရွံ့စွာပေါင်ကိုကား လိုက်ပါသည်။ ဒီတော့ စောက်ပတ်မှာ ကွဲတသွားသည်နှင့်အမျှ ခစ်ဖျားဝင်နေသော လီးတန်ကြီးကို အထဲသို့ ဝင်နိုင်သလောက်ဖိသွင်းရာ စောက်ပတ်အတွင်းမှ အပျိုရည် မွေးလေးက တင်းတင်းလေးခဲနေ၏။ အားအနည်းငယ် ထည့်၍ ဖိသွင်းလိုက်ရာ လဲရည်မှာ ခါးကျောတက်လာပြီး . . .။

“အား . . နာတယ် . . ဦးရယ်”

ဦးစိုးလည်း လီးကြီးကို အနည်းငယ် ပြန်ထုတ်လျှက်အားဖြင့် တချက်ဆောင့်လိုက်ပါသည်။

“အို . . အမေ့ . . အား . . ဦးရယ်”

နာသော်လည်း လဲရည်မှာ မငြင်းဆန် မညီးညှူတော့ပါ။ သူမ၏ကြီးမားဖြူဝင်းသော ပေါင်တန်ကြီးများကိုသာထပ်၍ ကားပေးပြန်ပါတော့သည်။ ဦးစိုးက လီးတန်ကို အသာပြန်ထုတ်လိုက် ပြန်သွင်းလိုက် အချက်များစွာ လုပ်ပေးတော့ရာ အရည်တွေရွှဲသထက် ရွှဲနစ်

လာသည်နှင့်အမျှ ချောမွေ့စွာ အဆင်ပြေလာတော့၏။

လီးတန်ကြီးမှာလည်း ဝင်သထက်ပိုသွားကာ ရှော့တန် ရှော့ကန် ဖြစ်လာ၏။

ပြွတ် . . ပြွတ်

အင့် . . အ . . အ . .

ပြွတ် . . ပလွတ် . .

အ . . အင့် . . အင့်

“သမီး နာသေးလား . . ဦးတော့သိပ်ကောင်းတာဘဲ . . ”

တင်းကြပ်စွာ စောက်ပတ်နီရဲတဲ့ တိုးဝင်နေသော လီးတန်ကြီး၏ အတွေ့မှာ လဲရည်ကိုသာမဟုတ် ဦးစိုးကိုပါ အိမ်နိမ့်စေလေသည်။ နို့ကြီးများကို ဆုတ်ချေပေးနေရာမှ လက်များက ခါးသိမ်သိမ်လေးကို ဆွဲကိုင်လိုက်ပါတော့သည်။

လဲရည်မှာ တရစ်ရစ်တက်လာသော ရမက် အတွေ့ထူးကြောင့် စိတ်တွေဆူငေလာပြီးတင်ပါး ထွားထွား ကြီးများကျော့တက်လာတော့၏။ ဖင်ဆုံကြီးကို ကြွကြွပေး၏။

ဦးစိုးကလဲရည်၏ ခါးကိုဖက်ပြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်း

လုပ်လိုက်ပါတော့၏။ လီးတန်ကို အဆုံးနီးပါး နှုတ်ပြီး တအားဆောင်လိုက်ရာ . .

“အိုး . . ဦး . . ပြေးပြေးရှင့် ပြေးပြေး”

လဲရည်၏ဖင်ဆုံကြီး တခုလုံးမှာ ဓမ္မဃာတွင် မြှုပ်လုမတက် နဲလိုက်ရသဖြင့် အောင်နာသွားတော့၏ သို့သော် ဦးစိုးက ပြေးပြေးမလုပ်တော့ပါ။

မိတ်တွေအရမ်းဆူလာပြီဖြစ်ရကား လဲရည်၏ ခါးလေးကိုအားပါးတရ ဆွဲဖက်ပြီး ဦးစိုးက ခပ်ပြင်းပြင်း ကြမ်းကြမ်းဆောင်နေပါလေပြီ။

“စွပ် . . ပလွတ် . . ပလွတ်”

“စွပ် . . ပလွတ် . . ပလွတ်”

“အ . . အ . . အင့် . . ”

“ပလွတ် . . ပြွတ် . . ပြွတ်”

စောက်ခေါင်းထဲတွင် ကျိန်းစပ်နေသော်လည်း အတွေ့ထူးနောက်သို့ပါသွားသော လဲရည်မှာ အကြိတ် ယင်းစုပ်သပ်ကာ မျက်စိစုံမှတ်၍ ခံနေရှာ၏။

“ကျွတ် . . ကျွတ် . . ဦးရယ် . . ဟင်း . . ဟင်းကွယ် . . ”

ခါးလေးကော့တက်လာပြီး တင်ပါးဆုံဖွင့်ဖွင့်

တားတားကြီးမှာ မက်မောစရာဖြစ်လာသဖြင့် ဦးစိုးက အားကုန်ထိုးဆောင့်သောဒါဏ်မှာ ပြင်းထန်လှပါသည်။

“ခွပ် . . ပလွတ် . . ပြွတ် ပြွတ်”

“ပလွတ် . . ပြွတ် . . ပြွတ်”

“အင့် . . အင့် . . အ”

“ပလွတ် . . ပလွတ် . . ပလွတ်”

“ဟင်း . . ဟင်း . . ဟင်း . . အ”

အရည်တွေရွဲစိုနေပြီဖြစ်သော စောက်ခေါင်း တစ်ခုလုံးမှာ လီးကြီးဒါဏ်ကြောင့် အသံများမြည်နေ၏။

ဒီကနဲ ဒွီကနဲမြှုပ်ဝင်သွားသော လီးကြီးမှာ လဲရည်၏ စောက်စေ့နီရဲလေးကိုပါ ထိုးသိပ်မိဝင်သွား လရာ နာကျင်မှုများပျောက်ကွယ်လျက် တဖြေးဖြေး ဆိမ့်ကျင်ပြေလာပါတော့၏။

ဦးသက်ပိုင်စိုး တယောက် မိမိပေါ်မှ ပျောက် ကွယ်သွားမည်စိုးသည့်အလား ဦးသက်ပိုင်စိုး၏ ခါးကို လဲရည်ဝင်းက တအားမက်ကကာ အားယူလျက် တင်ပါး ဆုံကြီးများကို တော့တော့ မြှောက်ကာ ကြွပေးနေလေ သည်။ ဦးစိုးမှာလည်း လဲရည်၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ မှောက် ချလိုက်ပါသည်။

ရင်ခြင်းအပ်ကာ ဖင်ကိုကြွလျှက် ဆောင့်ချနေ
လေတော့ရာ လှဲရည်ခမျာ ဦးခိုး၏ တကိုယ်လုံးအလေး
ချိန်ရာ ဆောင်အားကိုပါ ခံနေရရာပါသည်။

“သမီးလေးရယ် . . သိပ်ချစ်တယ် . . လှဲရည်
လေးရယ် . . ”

“ဦးကိုလဲ . . သမီးသိပ်ချစ်တယ် . . လုပ်လုပ်
. . ဆောင့် . . ဆောင့် . . ”

ဆောင့်လိုက်တိုင်း ထိုးသွင်းလာသော လီးတန်
ကြီးက စောက်ခေါင်းထဲတွင် ဆိမ့်အိရစ်မူးစေသဖြင့်
လှဲရည်ဝင်း စွဲသွားပါပြီ။ အရည်တွေရွဲစို့ချောမွေ့သဖြင့်
လီးဝင်လီးထွက် မြန်လေလေ အရသာရှိလေလေဖြစ်ရ
ကား ဦးခိုး၏ဖင်ကြီးကိုပင် ကာမဖောဖြင့် ပွတ်သပ်ပေး
ပိတော့၏။

“ဦးရယ် . . ဟင်းဟင်း . . ဟင်း”၏

တဟင်းဟင်းဖြင့် လှဲရည်သာမှ ဖြောတတ်
တော့ဘဲ ဖင်ကြီးကိုသာ ရမ်းကာ ကော့ကာ ခံနေလေ
တော့၏။

“သမီး . . သိပ်ကောင်းတယ်မို့လား . .
ဒါထက် ကောင်းအောင် ဦးလိုးပေးဦးမယ် . . ”

“အဟုတ်လား . . တကယ်နော် . . ခို . .
ကောင်းလိုက် တာ . . ”

လှဲရည် စွဲမိပေပြီ။ ကြွတက်လာသော လှဲရည်
၏ တင်ပါးဆုံကြီးကို မွေယာထဲမြှုပ်ဝင်သွားအောင် ဖိ
သိပ်ပေးလိုက်သော ဦးခိုး၏ လီးခါက်က ပညာပါသလို
လှဲရည်၏ ရင်သားနှစ်ဖွားကို မော့တက်လာအောင်ဆွ
ပေးသော လျှာဖျားလေးကလဲ အခရာ . . ။

ကာမပင်လယ်ကြောတွင် နစ်မျောနေသော လှဲ
ရည်ဝင်းခမျာ မိန်းမသားပီပီ ခရာတာတာ ညှုတ်တုတ်ဖြစ်
လာ၏။

“ဦးရယ် ဦးကို သမီးသိပ်ကြိုက်တယ် . . ဦးခု
လို လိုးတာကို အမြဲခံချင်တယ် . . ”

လှဲရည်က ခုလိုအညှာမှာဦးခိုး၏ လီးတန်ကြီးက
လဲ ဆိမ့်တက်လာပါပြီ လှဲရည်၏ စောက်ပတ်ကလဲ
ပြီးကာနီးပြီမို့ ဆိမ့်တက်လာပြီး အတွင်းသားတွေ ရွံ့ကာ
ပွကာ ညှစ်ကာ ဖိကာ ဖြစ်လာလေပြီ။

“သမီးပိုကောင်းလာတယ် မဟုတ်လား . .
နာသေးလား ”

လှဲရည်က စကားမပြော။ ခေါင်းညိမ့်တယ်။

ကောင်းသတဲ့ . . ခေါင်းခါတယ် . . မနာဘူးတဲ့ . .
ပြီးတော့ ပိုမိုတင်းကြပ်စွာဖက်လိုက်တာမို့ ဦးစိုးက
အထာသိစွာ အားစိုက်ပြီး အချက်နှစ်ဆယ်လောက်
ဆောင့်လိုက်ပါတယ်။

လဲရည်ဝင်း၏ နဖတ်နေသော နို့နှစ်ရောင် မျက်
နှာနုနုလေးမှာလည်း နီရဲတွတ်နေလေပြီ။

“အ . . အ . . ဟင်းဟင်း ကွယ်”

ကျမလည်း အဆုံးစွန်ဆုံး ကောင်းလာတာမို့
ဦးစိုးရဲ့လီးကြီးကို ကျွန်မရဲ့ စောက်ပတ်အတွင်းသားများ
နဲ့ ညစ်ညစ်ဆွဲပြီး ခါးကျောကျောပေးကာ ကျွန်မ၏ အပျို
ရည်ကို ဆိုးဖောက်ခဲ့သော ဦးစိုး၏ လီးကြီးကို ကျွန်မရဲ့
ပထမဆုံး ပန်းဦးထုတ်ရေများဖြင့် အားရကြော်နှပ်စွာ
ပန်းထုတ်ပက်ဖြန်းလိုက်ပါတော့တယ်။

ဦးစိုးကိုတင်းကြပ်စွာ ဖက်ရင်းနဲ့ . . .

“ဦးရယ် . . သိပ်သိပ်ချစ်တာဘဲကွယ်”

စောက်ပတ်တခုလုံး တင်းကြပ်စွာဖြစ်သွားညှဉ်း
စုံရွဲသွားပြီ။ လဲရည်ဝင်း ပထမအချိန်ဆုံးခန်းရောက်သွား
ပြီမို့ တကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ် လှုပ်ရှားသွားပါတယ်။
လက်တွေကလဲ အကြောတွေ ပြေသွားပါတယ်။

ဇောကြာ အထိ တင်ပါးပြုဖြူဖွေးဖွေးကြီးဟာ တုံခါရမ်း
နေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ် ငြိမ်နေပေမဲ့ လဲရည်တယောက် ထူး
ကဲစွာခံစားဆိမ့်ဖိသွားပြီဆိုတာ ဦးစိုးကသိတယ်။
လီးတန်ကြီးကို ခုမှ ပြေးပြေးဆောင်ပေးရှာပါတယ်။

ဦးစိုးက ကျွမ်းကျင်စွာ သူ့ကိုယ်တိုင် မပြီးအောင်
ထိန်းထားတာဘဲ။ သူတချို့ပြီးသွားရင် လီးကပျော့သွား
မယ်မို့လား။ အမိုင်းမလေးလဲရည်ဝင်းကို ပိုပြီးကောင်း
အောင်လုံးရမည့်တာဝန်ရှိသေးလို့ ချိုထားတာပါ။

လဲရည်ကတော့ ပက်လက်ကြီးဖိလင်ငြိမ်နေ
တာမို့ ဦးစိုးက ယုသစွာ နမ်းပေးရင်း . . .

“သမီး . . ဦး . . လီးပြန်နှုတ်လိုက်တော့မယ်
နော် . . .”

ပြောပြောဆိုဆို လဲရည်ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် မှောက်
ထားသော ဦးစိုးက ဖင်ကြွလိုက်ရာ လီးတုတ်တုတ်ကြီး
မှာ ဖွမ်တန် ထွက်သွားပါတော့၏။ ဖိုကနဲဖြစ်သွားတဲ့
လဲရည်မှာ လီးတန်ကြီးကို မက်မောစွာ လှမ်းကြည့်မိ
တော့သည်။

ဦးစိုးကလဲရည်ဘေးမှာ ထိုင်ရင်းက လဲရည်၏

စောက်ပတ်လေးကို အဝတ်ဖြင့် အရည်တွေသုတ်ပေးပါသည်။ အတွင်းသို့ ယုယဇွာနှိုက်ပြီး သန့်စင်ပေးပြန်ရာ လဲ့ရည်ဝင်းက ကြောက်ရွာခံနေရှာပါသည်။ သွေးအနံ့ငယ်ထွက်နေသည်မဟုတ်ပါလား။

“လဲ့ရည် . . သမီးက တချိန်ပြီးသွားပေမဲ့ ဦးက မပြီးသေးဘူး”

“ဟင် . . အဲဒီတော့ . . ”

“နောက်ထပ် ထပ်ပြီးလိုးပေးဦးမယ်လေ”

“ဦးအားရအောင်သာ သမီးကိုလိုးပါတော့ သမီးတော့ သိပ်စွဲနေပြီ ဦးရယ်”

“လဲ့ ရည် . . ဦးလီးကို ကိုင် ကြည့် စမ်း တယ်နယ်လဲ”

ပြောပြောဆိုဆို ဦးစိုးလက်များက လဲ့ရည်၏ လက်များကို ယူပြီး မိမိ၏လီးကြီးအား ကိုင်တွယ်စေ၏။

ပူနွေးသောလီးကို ကိုင်ဆွဲလိုက်သည်နှင့် စိတ်တွေတုန်းကနဲ့ကြွလာပေပြီ။ လဲ့ရည်ဝင်း၏ ဖြူဝင်းသော ဝတ်လှစ်လှစ် ကိုယ်ခန္ဓာကြီးက အသင့်ပင်မဟုတ်ပါလား။

“ကဲလဲ့ရည်ရေ . . ဦးလိုးခြင်ပြီကွယ်”

လဲ့ရည်ကတော့ ဦးဆောင်သူမဟုတ်။ ကျွမ်းကျင်မှုမရှိသေးပါ။ မိမိ၏အဝတ်မဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အား ယောက်ျားတစ်ဦးကို ပုံအပ်ပြီးပြီဘဲ။ ဦးစိုးကလဲ သိပါသည်။ တိုးတက်လာသောစိတ်တွေကို မိနှိပ်မထားတော့ဘဲ လွှတ်ပေးလိုက်ပါသည်။

လဲ့ရည်၏ ခန္ဓာကိုယ်ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးကို ကုတင်စောင်းသို့ ကန့်လန့်ဖြတ် အိပ်စေပါ၏။ ကုတင်စောင်းနည်းဘဲဖြစ်သည်။ လဲ့ရည်၏ တင်းမာအယ်ကားနေသော တင်ပါးဆုံကြီးမှာ ကုတင်စွန်းမှာ ဟင်ထားလေတော့ ပိုပြီး မက်မောစရာပါ။ ပြီး . . ခြေတွင်လောင်းချထားလေတော့ ဗဟိုချက်မှ သူမ၏ စောက်ပတ်ကြီးမှာ ပိုမိုစွဲအိမေဝင်းကားနေပါသည်။ အမွှေးလေးတွေ ခပ်စိတ်စိတ်ပေါက်နေသော လဲ့ရည်၏ စောက်ပတ်ကြီးက ဦးစိုးကို စိမ်ခေါ်နေပြန်ပါပြီ။

“လဲ့ရည်က သိပ်လှတာဘဲကွာ . . တကယ်လှတယ်သိလား”

ပြောပြောဆိုဆို ဦးစိုးကလဲ့ရည်၏ စောက်ပတ်ကြီးကို တချက်ငုံ နှမ်းလိုက်ပါတယ်။

ဦးစိုး မက်မောစွာ ပြောတာလဲဟုတ်ပါသည်။

လဲရည်ဝင်းမှာ အသက်(၂၀)ပင်မပြည့်သေးပါ။ သို့သော် တင်ပါးဆုံကြီးတွေ ကားစွင့်ပုံ နို့ကြီးတွေ အယ်ထွားပုံက မက်မောတွယ်ကောင်းလှပါ၏။

ခုလဲ တုတင်စောင်းမှာ ပက်လက်လှန် ခြေဆင်း တွဲလောင်းဆိုတော့ ဖွံ့ဖြိုးလှသော လဲရည်ဝင်း၏ အလှမှာ ရှုမညီးစရာ ပေါင်တုတ်တုတ် သွယ်သွယ်ကြီး တွေ စင်းနေသလို ပေါင်နှစ်ချောင်းကြားက အမွှေးခပ် ခိတ်စိတ်နှင့် စောက်ပတ်ကြီးကလဲ စူမိုမို ကုတင်အနိမ့် မို့ တင်ပါးကြီးများအောက်တွင် ခေါင်းအုံး ခုပေးထား ရ၏။ ဦးသက်ပိုင်စိုးက လဲရည်ဝင်း၏ ပေါင်ကြားမှာ အသာရပ်လိုက်ပြန်တော့ ပေါင်ကားပေးလိုက်ရ ပြန်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် စောက်ပတ် နှစ်ခြမ်းကွဲဟသွားပြီး စောက်စေ့လေးမှာ ဝေါက်တောက်လေးပေါ်လာလျှက် စောက်ပတ်အတွင်းသားများမှာရွှန်းစိုနေပါ၏။ ဦးစိုးတ ဝောက်ပတ်အုံကို ဒိညှစ်ကိုင်ရင်းက စောက်ပတ်နှုတ် ခမ်းသားလေးကို ပွတ်ပေးလိုက်ပါသည်။

တွန့်ကနဲဖြစ်သွားတဲ့ လဲရည်မှာ . . .
“ဦးရယ် . . . လဲရည်မနေတတ်တော့ဘူးသိလား”

နှုတ်ခမ်းစုကာ မပြန်တော့ ဦးစိုးမှာ ရင်ထဲက မျှင်းကန်ပြစ်ပေါ်လာသော ချစ်စိတ်တွေကြောင့် လဲရည် ၏နှုတ်ခမ်းတွေကို အဝမ်းမရွေ့တ်နှိုးစွာ ငုံ့ခမ်းစုပ်ယူပေး ပြန်ပါတယ်။

လဲရည်က အားကျမခံ ပြန်ဖက်ပါတယ်။ မက် မောစွာ စုတ်နမ်းပေးရင်း ဦးစိုးလက်များက နို့အုံပင်း ကို ဖြစ်ညှစ်ပေးပါတယ်။ တောင့်တင်းပူနွေး သောလီးတန်ကြီးကလဲ စောက်ပတ်ဝမှာ ထိုးမွေနေပါ ၏။ စိတ္တလှာသော စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းတလျှောက် မထိတထိကလိနေလေတော့ အရသာစုံ ခံစားနေသော လဲရည်ဝင်းခမျာ မနေသာ . . . ပေါင်ကြီးတွေ ကားလိုက် စုလိုက်ဖြင့် . . .

“ခတ်လိုက်တာ . . . ဦးရယ်တဲ့ . . .”

ပြီးတော့လီးကြီးကလဲ သရမ်းတယ်လေ။ စောက်ပတ်ထိပ်က စောက်စေ့နံ့ရလေးကို မထိတထိနှင့် ဖိဖိထိုးပေးနေတော့ တတိုယ်လုံး ရမက်ခိုးဝေနေတဲ့ လဲ ရည်ခမျာ ဖင်ကြီးတွေ တုံခါလာသလို ရင်ထဲမှာ ဟာ တာတာကြီးပေါ့။

သူက ဒီလိုဆွလေ လဲရည်မှာ ရွှမ်းထိုးလေလေ

“ဦးရယ် . . သမီးကို ဒီလိုဘဲလုပ်နေတော့မှာ လား ရှင်ရယ် . .”

လဲ့ရည်က ခပ်ညာညာလေးပြောမိတယ်။

လက်တွေ့ရော နှုတ်ခမ်းတွေပါ အလုပ်ရှုပ်နေ တဲ့ဦးစိုးကလဲ အသင့်ဖြစ်နေပေမဲ့ လဲ့ရည်စိတ်တွေ ပိုပြီး ပြင်းပြလာအောင် ဆွပေးနေတာပါ။

“လဲ့ရည်ရယ် . . သမီးပိုကောင်းအောင် ဦးက ယူယနေတာ။ စိတ်ရှည်မှပေါ့။ ပြီးတော့မှ ဦးလိုးတော့ သာ ကြာလွန်းလို့ နာလွန်းလို့ မငိုလေနဲ့”

ကာမစိတ်တွေ အရမ်းဖိတ်လျှံနေတဲ့ လဲ့ရည်က ခေါ်ပွသွားပြီး . .

“အံ့မာ ဦးကလား . . လဲ့ရည်ခံနိုင်အောင်ခံ မယ် . . ဦးစိုးစိတ်ကြိုက်သာ လိုးစမ်းပါ”

ဦးစိုးကပြောတယ်။ ကြည့် ဒီကောင်မလေး အစွမ်း ကုန်ခံတော့မယ်လေ။ အရည်တွေစို့ရွှဲနေတဲ့ မိမိ၏လီး ကြီးကို သေသေချာချာကိုင်ပြီး လဲ့ရည်ဝင်း စောက်ပတ် မှာတော့လိုက်ပါတယ်။

လဲ့ရည်ဝင်းကလဲ ကြာလိုက်တာဆိုပြီး ပေါင်ကို ကားအပေး ဦးစိုးက အဝကိုဖြုတ်လိုက်ပြန်တယ်။

နီနီရဲ့ရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲ ဦးသက်ပိုင်ဦး၏ လီး တန်ခပ်ကြီးကြီးမှာ ဆတ်ကနဲ ထိုးဝင်သွားပါတယ်။ စီးစီး ကြပ်ကြပ်တိုးဝင်သွားသဖြင့်လဲ့ရည်ရော ဦးစိုးပါ အရသာ ထူးကို ခံစားရပါသည်။

လဲ့ရည်ဝင်းမှာ အဖျိုစင်ဖြစ်ပြီး ပေါင်ကားထား သော်လည်း စောက်ခေါင်းမှာ ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းပင် ဖြစ် သလရာ ဦးစိုး၏ ကချိမှမပြီးရသေးသော လီးကြီး၏ အတွေ့ကထူးခြားသည်မှာ အမှန်ပင်။ ထို့ကြောင့် ကု ကင်အောက်တွင်ရပ်ထားသော ဦးစိုး၏ ခါးကို လှမ်းကိုင် ဆန်းပေးထားပါသည်။

လီးကြီးကလည်း အလိုက်သိစွာ တထစ်ခြင်း ထိုးသွင်းသွားရာ၊ မကြာမီအဆုံးအထိ ဝင်သွားလေ တော့ရာ ဦးစိုးကရပ်ထားပြီး . . .

“လဲ့ရည် ဝင်းဝင်တာနာလား ဒီနည်းက လီးတဆုံးဝင်တယ် ဆောင်ရင်သိပ်နာတတ်လို့ ဖြစ်ပါ မလား”

လဲ့ရည်က ဘာမှမပြော။ လုပ်သာလုပ်ပါဆို သော သဘောဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ ဦးစိုးက လီးကို ကဆုံးနီးပါး ထုတ်ရင်း ပြန်ဆောင်သွင်းလိုက်ပါ၏။

“ပြတ်”

“အ . . အင့် . . ဦးရယ် . . နာတယ်ကွာ”

“ဒါဖြင့် ဖြစ်ပါမလား . . သိပ်နာသလား”

“ဟင့်အင်း . . လုပ်သာလုပ်ပါဦးရယ် . . ကိစ္စ မရှိပါဘူး”

ထို့ကြောင့် ဦးစိုးက ဆက်တိုက် ဖိသွင်းဆောင့် ပေးပါသည်။ ရှောကနဲ ရှောကနဲ လီးဝင်ထွက် မြန်လာ သည်နှင့်အမျှ . . .

ပြတ် . . ပလွတ် . . ဖတ်

ပြတ် . . ပလွတ် . . ဖတ်

ပြတ် . . ပလွတ် . . ဖတ်

ဦးသက်ပိုင်စိုး၏ လီးအရင်းဆီးခုံးနှင့် လဲရည်ဝင်း ၏ စောက်ပတ်ရင်း ပေါင်ခြံတို့ထိသံမှာ လီးဝင်ထွက်သံ နှင့်အတူ ညံလာပါသည်။

“ကောင်းရဲ့လား . . သမီး ထိရဲ့လား . . ကဲကဲ”

ဦးစိုးကလဲရည်ကိုယ်ပေါ် ကိုင်းရင်း မွေယာပေါ် နို့နှံ့လေးတင်ထားသော ခါးသေးသေးလေးကို ကြွကနဲ ဆွဲဖက်ကာ ခပ်ပြင်းပြင်း ဖိဆောင့်ပါသည်။ လဲရည်ကလဲ အဝမ်းမရဟန်ဖြင့် ဦးသက်ပိုင်စိုး၏ လည်ပင်းကို သိုင်း

ဖက်ကာ . .

“ဟင်း ဟင်း ဟင်း ဦးရယ် သိပ်ထိ . . သိပ်ထိ လုပ် လုပ် . . ဆောင့် . . . ဆောင့် . . .”

လဲရည်ခမျာ အရသာဆိမ့်အိနေပြီပျို့ ဖင်ကြီးတွေ မြောက်ကြွလာသည်။ ကုတင်ပေါ်မှ ခြေတွဲလောင်းချ ရသည်ကို အားမရနိုင်တော့ပါ။ ရပ်နေသော ဦးစိုး၏ ခါးပေါ်သို့ ပေါင်တန်ကြီးများတင်လိုက်ကာ လိမ်ညှပ် ထားတော့၏။

“သမီး . . ပေါင်တွေထိန်းထား . . ဦးဆောင့် ရုာာ ခက်သွားမယ်”

ဦးစိုးကပြောရင်း လိုးတာဆောင့်အားနည်းသွား သဖြင့် လဲရည်မှာ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို မြုတ်လိုက်ရပါ တော့၏။ ကုတင်တွဲလောင်းမချတော့ဘဲ၊ ဦးစိုးကို မထိစေဘဲ ပေါင်တန်နှစ်ချောင်းကို ဒူးကွေးကာ လေထဲ တွင် မြောက်တင်ထားလိုက်၏။

ဦးသက်ပိုင်စိုးကတော့ ဂရုမစိုက်အား။ စောက် ခေါင်းထဲ ပြည့်ကြပ်နေသော လီးကြီးကိုသာ အင်တိုက် ကားတိုက် ထိုးဆောင့်နေတော့၏။

ပြတ် . . ပလွတ် . . ဖတ်

မြတ် . . . ဗလွတ် . . . ဖတ်

မြတ် . . . ဗလွတ် . . . ဖတ်

လဲရည်ဝင်းကလည်း အားကျမခံ ဦးစိုးကို ဖက်ရင်းက တတ်နိုင်သလို ဖင်ကြီးတကြွကြွဖြင့် ကော့ကာ တော့ကာ အားရပါးရ အလိုးခံနေပါသည်။ လီးကြီးက အရင်းထိဝင်ရုံသာမဟုတ်။ စောက်စေ့လေးကို ဖိဆွဲ၍ လိုးနေရာ သိပ်ဆိမ့်တယ် ဦးရယ်။

“ဦး . . . သိပ်ကောင်းတယ် . . . အမလေး . . . ဦးရယ်”

တဟင်းဟင်း မာန်တက်လာသော လဲရည်ဝင်း၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် ကုတင်စောင်းမှာ အားရပါးရ အလိုးခံနေပါသည်။

ကုတင်ကြီးမှာ တက္ကတိလှုပ်ရှား မြည်ဟီးနေသလို တဖတ်ဖတ်၊ တပြတ်ပြတ် ဖြင့်လီးနှင့်စောက်ပတ် ထိုးသွင်းသံကလဲမစဲပါ။

မြတ် . . . မြတ် . . . ဖတ်

မြတ် . . . မြတ် . . . ဖတ်

လူးလွန်ကော့တက်ကာ ငါးဖယ်ယုံသလို ခံစားနေရသော လဲရည်ဝင်းမှာ သူမ၏ နို့နှစ်ရောင်ဖြူဖြူ ဖွေး

မွှေးကိုယ်လုံးတီးကြီးမှာ ဦးသက်ပိုင်စိုး၏ အကြိတ်လိုးသမျှကို ရက်စက်စွာ ခံနေရလေသည်။

“ဦး . . . မရပ်နဲ့ ဆောင် . . . ကွဲအောင်ဆောင်လုပ် . . . လုပ် . . . ဆောင် . . .”

အားမလို အားမရ လဲရည်ဝင်းက မြည်တမ်းတိုင်း ခေရမက်တွေတက်ကြွလာသော ဦးစိုးက မညှာပါလေ။ သံချောင်းသဖွယ် မာတောင်နေသော လီးကြီးမှာ စွပ်ကနဲ စောက်ခေါင်းတခုလုံး ချိုင့်ဝင်သွားအောင် ဆောင်သွားတော့၏။

ပြီး . . . လီးနှုတ် လိုက်သောအခါ တွင် မှ အဝကျဦး သောလဲရည်ဝင်း၏ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားက လီးနှင့်အတူ ကပ်ပါလာလေရာ လဲရည် အသဲခိုက်သွားရှာတော့တယ်။

“အ . . . ဦးရယ် . . . သမီး . . . သေတော့မယ်”

အရသာထူးကို တင်စားဖွယ်မတတ်နိုင်အောင် လဲရည်ခမျာ တဟင်းဟင်း မိန်းမောနေသလို ဦးစိုးမှာလည်း တကိုယ်လုံး ထိုးထိုးထွန်ထွန် အကြောမျှင်တွေ ဆွဲလှုပ်ကာ ညှိမ့်လာပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရှေ့သို့ကိုင်းကာ ကုန်းလိုးနေရာမှ

မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး . . . ။

“လဲ့ရည် ခြေထောက်တွေ ဦးပန်းပေါ်တင်လိုက်”
ရပ်လိုက်သဖြင့် အရသာပျက်သွားသော်လည်း
လဲ့ရည်က စိတ်မပျက်မိသေး။ မိမိ၏ မိုးပေါ်ထောင်
မြောက်ထားသော ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ဦးစိုး၏
ပန်းပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်ပါသည်။

ဦးစိုးက ပြုပင်းသွယ်စင်သော လဲ့ရည်၏ ပေါင်
တန်ကြီးများကို လိန်းမက်ယင်း ရှေ့တိုး နောက်ငင်
ဆောင်ကာ ညောင်ကာ လိုးပြန်ပါလေ၏။

“ဖတ်ဖတ် . . . ငြုတ်ငြုတ် . . . ဖတ်ဖတ်”

“ဖတ်ဖတ် . . . ငြုတ်ငြုတ် . . . ဖတ်ဖတ်”

အရည်တွေစိုလွန်းပြီမို့ အသံတွေပြည့်လာသလို
ယခုမှ ပန်းပေါ်တင်ထားသော ခြေထောက်တွေအားပြု
ကာ လဲ့ရည်ဝင်းမှာဖင်ကြီးတွေ ကော့ထိုးမြောက်ကြွ
ပေးပါလေသည်။

ပညာတတ်လာပြီဖြစ်သော လဲ့ရည်မှာ
ပေါင်တန်ကြီးများကို အသုံးပြုကာ မိမိစောက်ပတ်ထဲရှိ
ဦးသက်ပိုင်စိုး၏ လီးတန်ကြီးကို ဖိအား ညှစ်အားပေး
ရင်း ကော့တက်လာလေပြီ။ ဦးစိုး၏ လီးတန်ကြီး ထိုး

လာတိုင်း တတ်နိုင်သလောက် ညှစ်အားဖြင့် ရစ်ပတ်
ပတ်ကာပေးရတာပင် အရသာထူးလှပါ၏။

ဦးစိုးကလည်း လီးကြီးတခုလုံးကို ဆောင်ထည့်
ပြီး ဖင်ဆိုကြီးများ ပေါက်ထွက်လှမတတ် ဖိဆောင်
တတ်လေရာ စီးဖီးပိုင်ပိုင် လုပ်ချက်များက နှစ်ယောက်
သား ကဟင်းဟင်း ဖိလင်ခိုက်စေပါ၏။

“ဦး . . . သမီး . . . သမီးစါဖျိုး ပိုကြိုက်တယ်
ဆောင်ထည့်ပါ အဲ . . . ဟုတ်ပြီ . . . ဟုတ်ပြီ”

မရှက်တမ်းပြောရင်း ဦးစိုးကိုဖက်ထားသော
လီးတန်ကြီးက လီးတန်ငင်ထွက်နေသည်ကိုပင် ယောင်
ပေးတိုင်းမိပါသေးသည်။

“လဲ့ရည် . . . သမီးလေး . . . ဦးပြီးချင်ပြီကွာ”

ဦးသက်ပိုင်စိုးမှာ ယောက်ျားသားဖြစ်သော်
လည်း ဆိမ့်အံသောအထွတ်အထိပ်ကို ရလှပပြီဖြစ်ရ
ကား စကားမပီပြင်တော့သလို ဆောင်ချက်တွေ လျော့
လာပါ၏။ ထိပ်ဖျားတစ်ခုလုံး ကျင်တက်ဆိမ့်နေရကား
လီးတန်ကြီးမှာ အထိမခံနိုင်တော့ရှာပါ။

“အို ဦးရယ် . . . ရပ်တော့မလို့လား . . . လုပ်
ပါကွယ် နာနာလေး ဆောင်ပေးပါ ဦးရယ်”

လဲချည်ပြီးချင်နေပြီဟု နားလည်သော ဦးစိုးက
 ရှိသမျှအားသွန်ကာ ဆောင့်ပါတော့၏။ ပေါင်တန်ကြီး
 တွေကိုဦးစိုး ပုခုံးပေါ်မြှောက်တင်ထားရပြီး တင်ပါးဆုံ
 ကြီးတွေမှာ မွေယာပေါ်မှ လွတ်တက်နေသည့်အပြင်
 စောက်ပတ်တုံကြီး တခုလုံးအပေါ်သို့ ဖွင့်ပေးနေရကား
 လဲချည်ခမျာ ဆိမ့်လဲဆိမ့် အီလဲအီ တောင်းလဲကောင်း
 လှပါ၏။

“ကဲ လဲချည်ပြီးခါနီးပြီဘဲ . . ဦးရာသမီးလေး
 ခရာ ဆုံပြီးကြမှာ သိလား ချစ်လေးရယ်”

“အား ဟင်းဟင်း . . သိပ်ကောင်းတာဘဲ . .
 သမီးလေးရယ် . .”

ပြွတ်ပြွတ် . . ဖတ်ဖတ်

ပြွတ်ပြွတ် . . ဖတ်ဖတ်

“ဦး . . ဦးရယ် . . သိပ်ချစ်တာဘဲကွယ် . .
 ဟင်း . . ဟင်း”

ဖင်ကြီးတွေ မွေယာနှင့်လွတ်ပြီး စောက်ခေါင်း
 တခုလုံးလန်တက်ပွင့်အာနေသဖြင့် လီးတန်အဆုံးထိ
 ဖိဆောင့်လိုက် သွင်းလိုက် နှုတ်လိုက် ဆက်တိုက် အား
 ပါပါ လုပ်ပေးနေရာ လဲချည်ခမျာ ကျင်တတ်ကာ အင့်

အင့် ကနဲ ကော့ထိုးခံယင်း ငါးမယ်ပြန်သလို
 လူးပြန်နေ၏။

ဒီအချိန်မှာဘဲ ဦးက ကျမကို သိမ်းကြမ်းဖက်လိုက်
 ပြီး သူ့လီးကြီးကို ကျွန်မစောက်ပတ်ထဲ တဆုံးဖိသွင်း
 ကာ အားဖြင့် ဖိကပ်ထားလိုက်ပြီး သူ့ရဲ့လီးကြီးမှ သုတ်
 ရည် ပူပူနွေးနွေးများကို ပန်းထည်လိုက်တာကြောင့်
 ကျမရဲ့ သားအိမ် အသစ်စက်စက်လေးထဲကို
 ပူနွေးသော သုတ်ရည်များ အားရကြော့နပ်စွာ ဝင်ရောက်
 လာပါကယ်။ ကျွန်မလည်း ဦးစိုးရဲ့ လီးကြီးကို ကျွန်မရဲ့
 သုတ်ရည်များနဲ့အားရပေးရ ပက်ဖျန်းလိုက်ပါတော့ကယ်။

“သမီးလေးရယ် . . သိပ်သိပ်ချစ်တာဘဲကွယ်”

“ဦးရယ် . . သိပ်ချစ်ဟာဘဲ”

ဦးကယုတ်ဖိုရဲ့ လဲချည်ပင်တို့နှစ်ယောက်မှာ တဦးကို
 တဦးတင်ကြပ်စွာ ဖက်ထားလိုက်ပါတော့ကယ်။

လီးကြီးမှာ အရည်တွေပန်းပျက်ရုံသာမဟုတ်
 ဘဲ တလတ်လတ်လှုပ်နေ၏။ စောက်ပတ်အတွင်းသား
 များကလဲ လီးကြီးကို ညစ်ကာ ဖျစ်ကာ ဆွဲယူနေလေ
 သည်။

နှစ်ယောက်သား အတော်ကြာ ဖက်ထားကြ

ကာ လဲရည်ဝင်းက ပထမဆုံး မျက်လုံးပွင့်လာပြီး ဦးသက်
ပိုင်စိုးရဲ့ပါးနှစ်ဖက်ကို တရွက်မက်မက်နမ်းရွှိတ်လိုက်ပါ
တယ်။ အဲဒီနောက် ဦးစိုးရဲ့နှုတ်ခမ်းအစုံကို စုတ်ယူနမ်း
လိုက်ပြီး လက်နှစ်ဖက်တလည်း ဦးသက်ပိုင်စိုးရဲ့ ကျော
ပြင်များ ဖင်ကြီးများကိုပါ လက်ဖဝါးနုနုလေးများဖြင့်
ပွတ်သပ်ပေးနေသည်။

ခက်ကြာတော့ ဦးစိုးကို အပေါ်က နေရာက
ဘေးတိုက်ဖြစ်သွားအောင် ဆွဲလဲလိုက်ပြီး မိမိရဲ့ တင်ပါး
ကြီးများကို နောက်သို့ ပြစ်ကာ ဦးစိုး၏ လီးကြီးကို ထုတ်
လိုက်ပါတယ်။ အနည်းငယ် ဖျော့နေပြီဖြစ်တဲ့ ဦးစိုးရဲ့
လီးကြီးဟာ အလွယ်တကူဘဲ ကျွတ်ထွက်သွားပါတယ်။

အဲဒီနောက် လဲရည်ဝင်းက ထထိုင်လိုက်ကာ
အဝတ်ဖြင့် ဦးစိုး၏ လီးကြီးကို ဖွဖွလေးသုတ်ပေးပါ
တယ်။ မိမိစောက်ပတ်တလေးကိုလည်း သုတ်ကာ သန့်
ရှင်းပါတယ်။ပြီးခတော့ လက်တလေးနဲ့ဦးစိုးရဲ့လီးကြီးကို
အသာအယာကိုင်ကာ ဆွဲပေးပါတယ်။ ပေါင်ခြံများ ဆီး
ခုံးများကိုလည်း ပွတ်သပ်ပေးပြီး ဦးစိုးရဲ့ မျက်နှာပေါ်
မှောက်ချကာ နှုတ်ခမ်းအစုံကို တရွက်မက်မက် နမ်းစုတ်
လိုက်ပါတယ်။

စောစောက တချိန်ပြီးသွားလို့ အမောဖြေနေရာ
က လဲရည်ဝင်း၏ လက်ဖဝါးနုနုလေးဖြင့် ကိုင်ဆွဲမှုနှင့်
မက်မောမွယ် အနမ်းများကြောင့် ဦးသက်ပိုင်စိုးတ
ယောက် ပြန်လည်၍ စိတ်များထကြွလာပါတယ်။

လဲရည်၏ လျှာပါးလေးက ဦးစိုးရဲ့ နှုတ်ခမ်း များ၊
လျှာများကို ပွတ်သပ်ရတာ အမောပင် ဦးစိုးကလည်း
လဲရည်ကို ပြန်ဖက်ကာ ပြန်လှန်၍ နမ်းစုတ်ပေးပါတယ်။

လဲရည်က သူ့ရဲ့နှုတ်ခမ်းကို ဆွဲခွာလိုက်ကာ
ဦးစိုး၏ လည်ပင်းများ၊ ရင်ခုံးများကို နှုတ်ခမ်းလေးများ
နှင့် စုတ်နမ်းလျှက် လက်ထဲက ဦးစိုးလီးကြီးကိုလည်း
မလွတ်တမ်း ကိုင်လျှက် အဆွေပျက်ပါ။

ဒီနောက် လဲရည်၏ နှုတ်ခမ်းလေးများက ဦးစိုး
၏ ဝမ်းဗိုက်များ ပြီးတော့ ဆီးခုံး အဲဒီနောက် ပေါင်ခြံ
များကို နှုတ်ခမ်းလေးများနှင့် မိကွဲလိုက် လျှာကလေး
ယက်လိုက်ဖြင့် ယုယလျှက်ရှိပါတယ်။ လဲရည်၏ ဆံပင်
များက ဦးစိုးရဲ့ ဝမ်းဗိုက်နဲ့ ပေါင်တဝိုက်ပေါ်သို့ ထဲတွေ
နေရာ ဦးစိုးအဖို့ တယိုးပင်ခံစား၍ ကောင်းနေပါတယ်။

လဲရည်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးများက ဦးစိုးရဲ့ ပေါင်
အတွင်းသားလေးများကို ဖိဆွဲလိုက် လျှာကလေး ယက်

ပေးလိုက်လုပ်နေရာ ဦးစိုးမှာ ထိတွေ့မှုများ ကြောင့်
လီးကြီးမှာ ပြန်လည် တောင်မတ်လာပြီဖြစ်၏။

ဦးစိုး၏ ပေါင်များ ဆီးခုံးများတွင် စောစောက
ပေကုန်ခဲ့သော အရည်များကို သုတ်ပေးထားသော်လည်း
ခရုဆေးခြင်း မရှိသေးတာကြောင့် အနည်းငယ် ကပ်ညီ
နေသော သုတ် ရည်မစို မခြောက် လေးများမှာ
လဲရည်၏ နမ်းစုတ်ပေးမှုနှင့် ယက်ပေးမှုများကြောင့် အ
တော်လေးပြောင်စင်သွားခဲ့သည်။

ဦးကို သိပ်ချစ်မိလို့ လဲရည်က ပြန်ပြီး သုယပေး
ရတာပါ။

ဦးစိုးက ငြုန်းကနဲ ထိုင်လိုက်တာ လဲရည်ကို ဆွဲ
ဖက်လျှက် အသာလဲလိုက်ပြီး လဲရည်နီအုံကြီးများကို စုတ်
နမ်းလိုက်ပါတယ်။

နို့ကြီးကို တနှိုက်မက်မက် စို့ပေးပြီး အခြား နို့
တဖက်ကိုလည်း လက်ဖြင့် ဆုတ်နယ်တာ နို့သီးခေါင်း
လေးကို လက်ဖဝါးထဲတွင် တုပ်ကာ ဇကောဝိုင်းပွတ်
ပေးပါတယ်။ နို့သီးလေးတိုလည်း မနာရအောင် မကြာ
ခဏကိုင်ညှစ်ပေးပါတယ်။

လဲရည်ဝင်းက ပက်လက်အနေအထားဖြစ်ညာဦး

သူမရဲ့ ဘယ်ဘက်မှာဦးစိုးရှိတာ ဦးစိုးကလဲရည်ဝင်း၏
ဘယ်ဘက်နို့ကို စို့ပေးလျက်ရှိပြီး ဦးစိုးရဲ့ ဘယ်ဘက်
လက်က လဲရည်ဝင်း၏ ညာဘက်နို့ကို ကိုင်ဆွဲကာ နို့သီး
ခေါင်းလေးများကိုရော နို့တုံကြီးကိုပါ ဖျစ်ညှစ်လျက် ရှိ
ပါသည်။ ဦးစိုး၏ ညာလက်က လဲရည်ဝင်း၏ ဇောက်
ပတ်အုံလေးကို တုပ်၍ကိုင်ကာ အကွဲကြောင်းတ
လျှောက် အစုန်အဆန်ပွတ်သပ်ပေးနေရာ စောက်စေ့
လေးကိုလည်း ပွတ်တိုက်မိနေပါတယ်။

လဲရည်ခမာ ပေါင်ကြီးတွေကားလိုက် စုလိုက်
ဖြစ်လာပါပြီ။ ဦးစိုးက လဲရည်ဝင်း၏ စောက်ခေါင်းထဲ
သို့ပ သူ၏လက်ညှိုးထိုးသွင်းကာ စောက်ပတ်နုရ၏
အသားလေးများကို ထိတွေ့ပွတ်သပ်ပေးပါတယ်။ လက်
ညှိုးတိုလည်း သွင်းလိုက် ထုတ်လိုက်လုပ်ပေးပါတယ်။
နို့အစို့ နို့အကိုင်လည်း မပျက်ပါ။

ဦးစိုး၏ နို့ဆွေအောက်မှာ လဲရည်ဝင်းတ
ယောက် ကာမဇောတွေ ဟုန်းကနဲ ထလာပါပြီ။ စောက်
ပတ်လေးထဲမှာလည်း အရည်တွေ စိုရွံ့နေပါပြီ။ ဒါကို
သိတဲ့ ဦးသက်ပိုင်စိုးက မိမိလီးကြီးလည်း တဆတ်ဆတ်
ဖြတ်လာပြီမို့ နို့စို့ခြင်း၊ နို့ကိုင်ခြင်းကိုရပ်ကာ လဲရည်ဝင်း

၏ ဝမ်းဗိုက်သားလေးများ ဆီးခုံနှင့် ရပိုင်မြဲအတွင်း သားလေးများကို နှုတ်ခမ်းနဲ့ ဖိဆွဲလိုက် လျှာဖျားလေးနှင့် ထိတို့ပေးလိုက်၊ ယက်ပေးလိုက်နှင့် နမ်းနေပြန်ရာ၊ လဲရည်မှာ ပေါင်တွင်းသားလေးများ တဆတ်ဆတ် တုန်လာပြီး စောက်ပတ်ကလေးလဲ အရည်တွေစိုရွှဲကာ ဖင်ကြီးကို မြောက်လိုက် ကြွလိုက်ဖြင့် မျက်စိမဖွင့်တော့ပါ။

“ဦး . . ဦးရယ် လုပ်မှာဖြင့် လုပ်ပါတော့ . . ဟင်းဟင်း . . ”

ကောင်မလေး အတော်ဝိတ်ကြွလာပြီဖြစ်လို့ ဦးစိုးက နမ်းစုပ်ခြင်းကို ဂုပ်နားလိုက်ပါတယ်။

“လဲရည်လာ . . နီမှာလေးဘက်ထောက်ပေး”
“အို . . ဦးကလဲ”

နှုတ်ကသာငြင်းဆန်သလိုဖြစ်ပေမဲ့ လူကတော့ ဦးစိုးပြရာ ကုတင်စောင်းတွင် လေးဘက်ထောက်လိုက်ပါတယ်။ ကုတင်စောင်းတွင် ဦးထောက်လျှက် လက်နှစ်ချောင်းကို ဆန့်၍ ထောက်ကာ လေးဘက်တုန်းပေးလိုက်ပါသည်။ လဲရည်ဝင်း၏ တကိုယ်လုံးမှာ ကုတင်ပေါ်တွင်သာဖြစ်၏။

နဂိုကတင်သားကြီးမားသော လဲရည်ဝင်းမှာ

လေးဘက်တုန်းလိုက်သောကြောင့် တင်သားကြီးများမှာ ပိုမိုကြီးမားကားစွင့်သွားပြီး၊ နို့ နှစ်ရောင်အသားကောင်ရှင့်တင်ပါးကြီးများမှာ ဖွေးနုအိစက်လုံးဝန်းနေ၏။ စောက် ဖုတ်လေးမှာလည်း နီရဲလျှက်ရီပြီး အရည်များရွှန်ကာ နောက်သို့စူထွက်နေ၏။

ဦးစိုးမှာ ကုတင်အောက်သို့ ဆင်း၍ လဲရည်၏ နောက်တွင်ရပ်လိုက်၏။ ကုတင်မှာဆိုမိကုတင်ကန်နီ ဖြစ်၍ ဦးစိုး၏ လီးနှင့်လဲရည်၏ စောက်ပတ်ကြီးမှာ တည့်မတ်နေ၏။

လဲရည်၏တင်သားကြီးများကို နောက်မှ ကြည့်ကာ ဦးစိုးမှာလဲရည်၏ နောက်ပိုင်းအလှကို ရှုမဝဖြစ်နေ၏။ တင်သားကြီးများကို ဆုတ်နယ်လိုက်ကာ တချက် ငုံ့၍နမ်းလိုက်၏။

မိမိစောက်ပတ်ထဲဝင်လာမည့် ဦးစိုး၏လီးကြီးကို ရင်တုံ့စွာဖြင့်မျှော်လင့်စောင့်စားနေသော လဲရည်ခမျာ စိတ်မရှည်ဖြစ်လာ၏။

“ဦး . . ဘာလုပ်နေတာလဲလို့”
ခပ်ညညလေးပြောလိုက်တာကြောင့် စိတ်ထဲ ဖျင်းကနဲဖြစ်သွားသော ဦးသက်ပိုင်စိုးကလဲရည်၏

စောက်ပတ်ထဲသို့ သူ၏လီးကြီးကို ထိုးထည့်လိုက်ပါ
တော့၏။

“စွပ် . . ပြွတ် . . ပလွတ်”
“အ . . အ . . အင်း . . ဟင်းဟင်း”

လီးကြီးဝင်သွားသည်ဆိုလျှင်ဘဲ အားရသွား
သော လှဲရည်က မျက်လုံးစုံမှိတ်ကာ ခေါင်းကို နောက်
သို့အသာလှန်ကာ ဝမ်းဗိုက်သားဝင်းဝင်းလေးများ အ
နည်းငယ်ရှုံ့သွားသည်အထိ မိမိ၏ စောက်ပတ်အတွင်း
သားများနှင့် ဦးစိုး၏ လီးကြီးကို ဆီး၍ ဖျစ်ညှစ်ပေး၏။

ဦးစိုးကလှဲရည်၏ ခါးသိမ်သိမ်လေးကို ဆွဲ၍
ဖင်ကြီးများကိုလည်း ဆုတ်နမ်းပေးကာ တချက်ချင်း
ဆောင်နေ၏။

“ပြွတ် . . ပလွတ် . . ”
“ပြွတ် . . ပလွတ် . . ”

လှဲရည်၏ နို့ကြီးများကိုလည်း လှမ်း၍ ဆွဲကာ
စီးစီးပိုင်ပိုင်အားဖြင့် လှီးနေ၏။

လှဲရည်ကလည်း ဖင်ကြီးတွေ ကော့ကာ ခံနေ
၏။ လီးကြီးဝင်တိုင်း နောက်ပြန်ကော့ပေးနေ၏။
ပေါင်ကြီးတွေအားယူ ညှစ်ပေးရသလို စောက်ပတ်အ

တွင်းသားတွေကိုလည်း တအားညစ်ယူတယ်။ စောက်
ဆွေအတတ်ကလေးကို ထိအောင် ဖင်ကြီးတို့ လှုံးကျစ်
ကျစ်လှုပ်ပြီး ကော့ပေးကာအားပါးတရခဲနေ၏။

“ဖွတ် . . ဖွတ် . . ပြွတ် . . ပလွတ်”
“ဖွတ်ဖွတ် . . ပြွတ်ပြွတ် . . ဖတ်ဖတ်”

“ဦး . . နာနာဆောင်ခမ်းပါ . . သမီးစောက်
ပတ်ကြီးစုပ်ပြွတ်သွားအောင်လှီးဝမ်းပါ”

ပြောရင်းလှဲရည်က လက်နှစ်ချောင်းကို ထောက်
ထားရာမှ တံတောင်ဆစ်ကွေးကာ ညွတ်ကျသွားပြီး
နောက်ပိုင်းက ငှူးထောက်ပြီးလေးဘက်တုန်းထားကာ
ရွေ့ကတံတောင်ဆစ်ကို ဘားပြုထောက်လှိုက်တော့
ဖင်ဦးထောင်းထောင်လိုက်သလိုပါဘဲ။

“ဟင်းဟင်း သမီးရယ် . . ဖင်ကြီးတွေ သိပ်
အားရတယ်”

ဦးစိုးက ဖင်ကြီးတွေ ခွက်ဝင်သွားရလောက်
အောင် စီးစီးပိုင်ပိုင် ဆောင်ချပါတယ်။

“အ . . ထိ . . ထိ . . သိပ်ထိတာဘဲ ဦးရယ်
လုပ် လုပ် ဆောင် . . ”

“ဖွတ် . . ပြွတ် . . ပလွတ်”

“ဖွတ် . . ငြိတ် . . ပလွတ်”

လဲ့ရည်၏ တင်ပါးဝိုင်းဝိုင်းကြီးတွေမှာ
လီးဆောင့်သွင်းလိုက်တိုင်း ရွေ့တိုးနောက်ငင်ဖြစ်နေ၏။
နှစ်ယောက်စလုံး ကာမဇော အဟုန်များမြင့်
မားလာ၏။

နောက်မှဆောင့်လိုက်တိုင်း ပါးစပ်လေး ဟဟ
သွားကာ နှိုကြီးတွေ တရမ်းရမ်းဖင်ကြီးတွေ နောက်ပြန်
ကော့ကော့ပေးနေတဲ့ လဲ့ရည်ခမျာ ကာမစိတ်တွေ ဖွန်
လာတာကြောင့် လက်တဖက်ဖြင့် လီးကြီးကို မှီလှိုမှိုငြား
နောက်ပြန်စမ်းစမ်းနေပါတယ်။

“ဟင်း . . ဟင်း . . ဟင်း . . သိပ်ကောင်း
တာဘဲ ဦးရယ်”

ဦးစိုးကလည်း နောက်မှနေ၍ အားထည့်ကာ
ဆောင့်နေ၏။ လဲ့ရည်၏ စောက်ပတ်ထဲမှ အရည်တွေ
ဖိုသထက်ဖိုလာကာ စောက်ပတ်အတွင်းသားများက
လီးကြီးကို ပိုမိုဖျစ်ညှစ်လာ၏။

“သမီးရယ် . . သိပ်ကောင်းတာဘဲကွယ်”

“ဦးကို . . သမီးသိပ်ကြိုက်တာဘဲ”

မပီမသ ခြောက်ရင်းနဲ့ လဲ့ရည်က တံတောင်ဆစ်

ကိုထောက်ထားရာမှ တံကောင်ဆစ်ကို ဖြုတ်လိုက်ကာ
ခေါင်းကို မွေ့ယာပေါ်ချလျက် မောက်ချလိုက်ရာ ပိုပြီး
ကုန်းပေးသလိုဖြစ်သွားပြီး ဖင်ကြီးနှစ်ခုမှာ ပိုမိုမြော့ကြ
လာလျက် စောက်ပတ်ကြီးမှာလည်း ပို၍ နောက်သို့
ရှေ့ထွက်လာ၏။

ဦးသက်ပိုင်စိုးကလဲ လဲ့ရည်ဝင်း၏ ခါးသံမသိမ်
လေးကို ကိုင်လျက် အားရှိသမျှ အားကုန်ဆောင့်နေ၏။

“ဖွတ် . . ပလွတ် . . ငြိတ်”

“ဖွတ် . . ပလွတ် . . ငြိတ်”

“ဦးကို သမီးသိပ်ချစ်တယ် . . အင်းဟင်းဟင်း”
လဲ့ရည်မှာ ဦးခေါင်းဘယ်ညာရမ်းနေပြီး
ထောက်ထားသော ပေါင်တံဖြူဖြူကြီးတွေမှာ တဆတ်
ဆတ်တုန်လာ၏။

နောက်မှ ဆောင့်နေသော ဦးစိုးမှာလည်း အံ
ကြိတ်ဆောင့်ရင်း လီးထိပ်မှာ ပူလာ၏။

“ဟင်း ဟင်း သိပ်ချစ်တယ် သမီးရယ်”

“ဦးကိုလဲ သမီးသိပ် . . သိပ်ချစ် . . ဆောင့်
ဆောင့် . . ဆောင့် . . အမလေး ဦးရယ်”
လဲ့ရည်၏ဖင်ကြီးတွေမှာ တရမ်းရမ်းလှုပ်ခါယင်း

စောက်ပတ်ကြီးပွစိပွစိဖြစ်သွား၏။ ဦးသက်ပိုင်စိုးလည်း
 ဖင်ကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စုံကိုင်ကာ အသားကုန်
 ဆောင့်ထည့်လိုက်ကာ လီးကြီးကို လဲရည်ဝင်း၏ စောက်
 ပတ်ကြီးတွင် ဖိကပ်လိုက်ပြီး ဟင်းကနဲချကာ ခေါင်း
 မော့သွား၏။

နှစ်ယောက်လုံး အကြောတွေ တသိမ့်သိမ့်တုံ
 ကာ တဟင်းဟင်းရှေ့ကို ပုံကျကာ မှောက်ရက် လဲသွား
 သော လဲရည်၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ဦးသက်ပိုင်စိုးကလဲ
 ခွလျက် မှောက်ယင်း လဲရည်၏ ကျောပြင်ပေါ်မှာ
 မှောက် ရက်ပါသွားပါတော့သတည်း။

xxxxx

ပြီးပါပြီ။